

at betale sig. Det lykkedes ikke; rimeligvis har hendes gamle Moster haft Ret, naar hun allerede, mens Pauline var Barn, sagde til hende: „Du kan gerne være klog paa Himlen, (Stjernehimlen) men det skal Du s'gu vide, at paa Jorden er Du en Tosse“. Efter Faderens Død (1865) levede hun for at kunne være sammen med sin Moder som Timelærerinde i Randers. Først efter Moderens Død, i Begyndelsen af Firserne, flyttede hun til København. Hendes Helbred var da nedbrudt; hun havde haabet at vinde Sundhed ved en Udenlandsrejse; men da hun fik Midlerne dertil i den omtalte Statsunderstøttelse, var det for silde.

Allerede fra Barn af havde Pauline med den mest levende Interesse fulgt alle Tidens aandelige Rørelser og taget sit Standpunkt til de fleste af dem. Hun var, som ovenfor nævnt, selv klar over, at „tidlig hun til noget stort var kaldt“; og da hun ikke blot havde sjældne Aandsevner, men ogsaa en ualmindelig daadskraftig Natur — et Liv hel ligt til Refleksion uden Handling var et Liv uden Hensigt i Verden, hævder hun senere overfor Clara Raphael — forstaar man, at denne Bevidsthed voldte hende en inderlig Glæde. Efterhaanden forvandlede dog denne Glæde til Forstemthed; thi hun blev snart opmærksom paa, at enhver fri Livsytring af hende, saaledes som Datidens Opfattelse af Kvindelighed var, maatte udsætte hende for Mistydning. Neppe nogen Sinde forvandt hun ganske de Stød, hendes ømtaalige Sind derved led. Mange Aar efter klager hun sig herover: *)

„Jeg læste første Bind af hans (Poul Møllers) Skrifter første Gang i mit sextende Aar; jeg drømte dengang om en Fremtid som Digterinde; — nu saa jeg, at der ad denne Vej ikke var Ære og Lykke, men kun Haan og Spot at hente. Jeg var ung; jeg troede paa Livets Poesi; — her fandt jeg nu i en Lignelse om en Torbist og en Flue den Moral: min Pige! er du ikke rig eller meget smuk, saa tag den første Frier, der melder sig, naar han blot sidder lunt inden Døre, var det end i en Mødding“. Dette læste jeg, og det gik mig som Synderen, der hørte sin Dom, at han skulde i Fængsel, fordi han havde stjaalet et

*) *En Brevveksling* Side 34.